

קריאת התורה

ספר שמות, סדר כז

- לד,א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶּסֶל־לָךְ שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים כְּרָאשֹׁנִים
וְכַתְּבֹתִי עֲלֵיהֶן לַחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלַּחַת הַרְאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ:
וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה פֶּסֶל לָךְ תָּרִין לוחֵי אֲבָנִיָּא כְּדָמְאִי
וְאֶכְתֹּב עַל לוחֵיָא יְת פִּתְגָמִיָּא דְהוּוּ עַל לוחֵיָא קְדָמְאִי דְתַבְרַתָּא:
לד,ב וַהֲיָה נִכּוֹן לְבָקָר
וְעֹלִית בְּבָקָר אֶל־הָר סִינִי וְנִצַּבְתָּ לִי שָׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר:
וְהָיוּ זְמַן לְצַפְרָא
וְתַסַּק בְּצַפְרָא לְטוּרָא דְסִינִי וְתַתְּעִתְד קְדָמִי תַּמָּן עַל רִישׁ טוּרָא:
לד,ג וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אֶל־יָרֵא בְּכֹל־הָהָר
גַּם־הַצֹּאֵן וְהַבָּקָר אֶל־יָרְעוּ אֶל־מֹול הָהָר הַהוּא:
וְאִנֹּשׁ לֹא יִסַּק עִמָּךְ וְאִפְּ אִנֹּשׁ לֹא יִתְחַזֵּי בְּכֹל טוּרָא
אִפְּ עֲנָא וְתוֹרִי לֹא יִרְעוּן לְקַבִּיל טוּרָא הַהוּא:
לד,ד וּפֶסֶל שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים כְּרָאשֹׁנִים וַיִּשְׁכֶּם מֹשֶׁה בְּבָקָר וַיַּעַל אֶל־הָר סִינִי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ
וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים:
וּפֶסֶל תָּרִין לוחֵי אֲבָנִיָּא כְּדָמְאִי וְאֶקְדִּים מֹשֶׁה בְּצַפְרָא וְסָלִיק לְטוּרָא דְסִינִי כְּמָא דְפַקִּיד יְיָ יְתִיה
וְנִסִּיב בִּידֵיהּ תָּרִין לוחֵי אֲבָנִיָּא:
לד,ה וַיֵּרֶד יְהוָה בֶּעָנָן וַיִּתְּצַב עִמּוֹ שָׁם
וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:
וְאֶתְּגַלִּי יְיָ בְּעֲנָנָא וְאֶתְּעִתְד עֲמִיה תַּמָּן
וְקָרָא בְּשֵׁמָא דִּיִּי:
לד,ו וַיַּעֲבֹר יְהוָה | עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה | יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן
אַרְךָ אֲפִים וְרַב־חֶסֶד וְאַמֶּת:
וְאֶעֱבֹר יְיָ שְׁכִינְתִּיה עַל אֲפוּהֵי וְקָרָא יְיָ אֱלֹהֵא רַחֲמָנָא וְחַנּוּנָא
מִרְחִיק רְגֻז וּמִסְגִּי לְמַעַבְד טַבּוֹן וּקְשׁוּט:
לד,ז נִצַּר חֶסֶד לְאֵלִפִּים נִשְׂא עָוֹן וּפָשַׁע וְחַטָּאָה
וְנִקְחָה לֹא יִנְקָה פִקְדָּא | עָוֹן אֲבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בָּנִי בָנִים עַל־שְׁלִשִׁים וְעַל־רַבְעִים:
נָטִיר טִיבוּ לְאֵלִפִּי דְרִין שְׁבִיק לְעוֹנִן וְלַמְרוֹד וְלַחֹבִין
סָלַח לְדַתִּיבִין לְאוֹרִיתִיה וְלַדְלָא תִּיבִין לֹא מְזִכִּי
מִסְעֵר חֹבִי אֲבָקוֹן עַל בָּנִי וְעַל בָּנִי מְרִדִין עַל דְּרַ תְּלִיתָאִי וְעַל דְּרַ רַבִּיעָאִי:
לד,ח וַיִּמָּהֵר מֹשֶׁה
וַיִּקְד אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה:
וְאֹחִי מֹשֶׁה
וּכְרַע עַל אֶרְעָא וּסְגִיד:
לד,ט וַיֹּאמֶר אֶם־נָא מְצֹאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יִלְּחֶנָּא אֲדֹנָי בְּקִרְבִּינוּ
כִּי עִם־קִשָּׁה־עֲרָף הוּא וְסָלַחְתָּ לְעוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:
וַאֲמַר אִם כֵּעֵן אֲשַׁכַּחִית רַחֲמִין קְדָמָךְ יְיָ תְּהֵךְ כֵּעֵן שְׁכִינְתָּא דִּי בִינָנָא
אַרִי עִם קָשִׁי קָדָל הוּא וְתִשְׁבּוֹק לְחֹבִבָנָא וְלַחַטָּאָנָא וְתַחֲסִנְנָנָא:

- לד, ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל-עמך אעשה נפלאות אשר לא-נבראו בכל-הארץ ובכל-הגוים וראה כל-העם אשר-אתה בקרבך את-מעשה יהוה כי-נורא הוא אשר אני עשה עמך: ואמר הא אנא גזר קים קדם כל עמך אעביד פרישן דלא אתבריואו בכל ארעא ובכל עממא ויחזי כל עמא דאת ביניהון ית עובדא די ארי דחיל הוא דאנא עביד עמך: שמר-לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את-האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחגי והיבוסים: טר לך ית דאנא מפקדך יומא דין האנא מתריך מן קדמך ית אמוראי וכנענאי וחתאי ופרזאי וחזאי ויבוסאי: השמר לך פן-תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן-יהיה למוקש בקרבך: אסתמר לך דלמא תגזר קים ליתיב ארעא דאת עליל עלה דלמא יהי לתקלא בינך: כי את-מזבחתם תתצון ואת-מצבתם תשברון ואת-אשריו תכרתון: ארי ית איגוריהון תתרעון וית קמתהון תתברון וית אשריהון תקצצון: כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: ארי לא תסגוד לטעות עממא ארי יי קנא שמה אל קנא הוא: פן-תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחן: דלמא תגזר קים ליתיב ארעא ויטעון בטר טעותהון וידבחו לטעותהון ויקרון לך ותיכול מדבחיהון: ולקחת מבנותיו לבניך וזנו בנותיו אחרי אלהיהן וזנו את-בניך אחרי אלהיהן: ותסב מבנותהון לבנך ויטעון בנותהון בטר טעותהון ויטעון ית בנך בטר טעותהון: אלהי מסכה לא תעשה-לך: דחלן דמתבא לא תעביד לך: את-חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בתדש האביב יצאת ממצרים: ית חגא דפסירא תטר שבעא יומין תיכול פסירא דפסידתך לזמן ירחא דאביבא ארי בירחא דאביבא נפקתא ממצרים: כל-פטר רחם לי וכל-מקנה תזכר פטר שור ושה: כל פתח ולדא דילי הוא וכל בעירך תקדיש דכרין בכור תור ואמר: ופטר חמור תפדה בשוה ואם-לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא-יראו פני ריקם: ובוכרא דחמרא תפרוק באמרא ואם לא תפרוק ותקפיה כל בוכרא דבנך תפרוק ולא יתחזון קדמי ריקניו:

- לד, כא שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת
בְּחָרִישׁ וּבִקְצִיר תִּשְׁבֹּת:
שָׁתָא יוֹמִין תַּפְלַח וּבְיוֹמָא שְׁבִיעָא תַּנּוּחַ
בְּזִרְעָא וּבְחֻצָּא תַּנּוּחַ:
לד, כב וְחַג שְׁבַעַת תַּעֲשֶׂה לָּךְ בַּכּוֹרִי קִצִּיר חֹטִים
וְחַג הָאֶסֶיף תְּקוּפַת הַשָּׁנָה:
וְחַג דְּשִׁבּוּעִיא תַּעֲבִיד לָךְ בַּכּוֹרִי חֻצַּד חֹטִין
וְחַג דְּכֻנְשָׁא בְּמַפְקָא דְּשִׁתָּא:
לד, כג שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה
יִרְאֶה כָּל־זְכוּרָךְ אֶת־פְּנֵי הָאֵלֹן | יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
תֵּלֶת זְמַנִּין בַּשָּׁתָא
יַתְחוּזֵן כָּל דְּכוּרָךְ קֳדָם רַבּוֹן עֲלָמָא יי אֱלֹהֵא דִּישְׂרָאֵל:
לד, כד כִּי־אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֶיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת־גְּבֻלְךָ
וְלֹא־יִחַמְדוּ אִישׁ אֶת־אַרְצְךָ בַּעֲלֹתְךָ לִרְאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה:
אֲרִי אֲתִרִיד עִמָּמִין מִן קֳדָמְךָ וְאַפְתִּי יֵת תַּחוּמְךָ
וְלֹא יַחְמִיד אָנֹשׁ יֵת אֶרְעֶךָ בְּמַסְקֶךָ לְאַתְחַזָּא קֳדָם יי אֱלֹהֶךָ תֵּלֶת זְמַנִּין בַּשָּׁתָא:
לד, כה לֹא־תִשְׁחַט עַל־חֲמִיץ דִּם־זִבְחִי
וְלֹא־יָלִין לִבְקָר זֶבַח חַג הַפֶּסַח:
לֹא תִכּוּס עַל חֲמִיעַ דִּם פֶּסַחִי
וְלֹא יִבִּיתוּן לְצַפְרָא תִּרְבִּי נִכְסֵת חָגָא דְּפֶסְחָא:
לד, כו רַאשֵׁיט בַּכּוֹרִי אֲדַמְתָּךְ תִּבְיָא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא־תִבְשֹׁל גְּדִי בַחֲלֵב אִמּוֹ: {פ}
רִישׁ בַּכּוֹרִי אֶרְעֶךָ תִּתִּי לְבֵית מִקְדָּשָׁא דִּי אֱלֹהֶךָ
לֹא תִיכְלוּן בָּשָׂר בַּחֲלֵב: